ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 3553/2/CAF/2014

SENTINŢA CIVILĂ NR. 3093
Şedinţa publică din data de 13.11.2014
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE – judecător BOGDAN CRISTEA
GREFIER - CRISTINA MANOLACHE

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ şi fiscal formulate de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu **pârâtul MAGHIAR VASILE**, având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr. 24/2008)".

Dezbaterile orale şi susţinerile părţilor au avut loc în şedinţa publică din 30.10.2014, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanţa, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea la data de 13.11.2014.

CURTEA

Prin ***cererea*** înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios administrativ şi fiscal, la 28.05.2014 sub dosar nr. 3553/2/2014, **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** a chemat în judecată pe **pârâtul MAGHIAR VASILE,** solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunţa să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul Maghiar Vasile.

În *motivare*, a arătat reclamantul că pârâtul Maghiar Vasile este membru al Consiliului Local Ciuchici, jud. Caras - Severin. Conform prevederilor art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul stabilirii calităţii de lucrător sau colaborator al Securităţii, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h)[1].

Aşa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/774/25.03.2013, precum şi din înscrisurile ataşate acţiunii, pârâtul Maghiar Vasile este titularul dosarului fond reţea nr. R 171978 (cotă C.N.S.A.S.). Potrivit documentelor identificate în dosarul anterior menţionat, pârâtul a fost recrutat pentru supravegherea informativă în rândul topografilor angajaţi în cadrul E.M.B. Oraviţa - sectorul Lişava; la data de 13.03.1986, a semnat un Angajament, prin care a preluat numele conspirativ „DAN". Anterior acestui moment, pe când era elev la Liceul de Matematică Fizică din Oraviţa, pârâtul a fost recrutat pentru a furniza informaţii din interiorul liceului; la data de 20.03.1980, a semnat un Angajament; documentele identificate în dosarul fond reţea nr. R 173566 consemnează atribuirea numelui conspirativ „DAN".

Faţă de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

A invocat partea reclamantă Nota informativă din data de 07.04.1988, identificată în dosarul nr. FI 84167/CS (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular se afla în atenţia Securităţii „pentru tentativă de trecere ilegală a frontiere"'. Astfel, informaţiile denunţate Securităţii de către

pârât sunt următoarele: „Din punct de vedere profesional este bine pregătit, efectuează lucrări de calitate. /.../ în urmă cu aproximativ 2 săptămâni, deci în luna martie, fiind la mina Natra la suprafaţă, am asistat la o discuţie în care B. N. a afirmat că intenţionează să se pocăiască la baptişti, spunând că a fost de mai multe ori la această biserică. De faţă la aceste discuţii au mai fost C. G. - dulgher, L. V. - tot dulgher şi alţii. Nu a rezultat din discuţii că acesta ar avea intenţie de a părăsi ţara".

Susţine reclamantul că denunţarea de către pârât a existenţei unor persoane ce desfăşurau activităţi religioase şi care încercau să atragă noi adepţi, se înscria în sfera delaţiunilor ce se refereau la atitudini potrivnice regimului şi care erau de natură a produce consecinţe negative asupra celor vizaţi. Discuţiile de natură religioasă erau atent monitorizate de organele de securitate, având în vedere contextul ideologic în care acestea au avut loc - „Îngrijorarea fată de menţinerea sentimentului religios la cote ridicate a determinat autorităţile de la Bucureşti să iniţieze în anii 1960 - 1980 acţiuni de <educare ştiinţifică şi de combatere a misticismului şi obscurantismului din conştiinţa maselor>. Grupările minoritare, atât cele legale cât şi cele interzise, deţineau un loc special în cadrul acestor veritabile campanii antireligioase." (Raport final - Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, Bucureşti, 2006, f. 470).

Interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b) duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securităţii persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau dreptul la liberă circulaţie, condiţiile prin care contactele cu cetăţenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc). Indiferent că există o delaţiune care se referea la orientările religioase ale unor persoane ori la împrejurarea că cel denunţat avea legături neoficiale cu cetăţeni străini, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Pentru argumentele expuse, reclamantul consideră că prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator este asigurată.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată deoarece nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca acelea prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunea sa se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la viată privată), şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de domnul MAGHIAR Vasile au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice.

În drept, s-au invocat art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, art. 31 alin. 1 şi art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, art. 194 NCPC.

În dovedirea acţiunii, a fost solicitată administrarea probei cu înscrisuri.

Cererea este scutită de obligaţia plăţii taxei de timbru în cond. art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008.

Instanţa a dispus comunicarea cererii de chemare în judecată către pârât, conform art. 201 alin.1 NCPC.

În condiţiile art. 205 NCPC, **pârâtul MAGHIAR VASILE** a depus ***întâmpinare*** la data de 25.06.2014, solicitând respingerea acţiunii.

În motivare, pârâtul a arătat în esenţă că nu a făcut poliţie politică. Recunoscând faptul că a colaborat cu organele securităţii, consideră pârâtul că informaţiile pe care le-a furnizat nu au fost de natură a constitui o îngrădire a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

În ce priveşte susţinerile legate de furnizarea de informaţii în legătură cu persoana care şi-a exprimat dorinţa de a se pocăi, pârâtul arată că regimul comunist recunoştea cultul baptist.

Referitor la materialele legate de neregulile pe care le-a constatat la locul de muncă şi defecţiunile utilajelor, pârâtul arată că le-a adus la cunoştinţa autorităţilor pentru evitarea de eventuale accidente la locul de muncă, de natură a periclita viaţa celor care îşi desfăşurau activitatea în locul respectiv.

În drept, nu au fost invocate expres dispoziţii legale.

La data de 15.07.2014, reclamanta a depus ***răspuns la întâmpinare***, prin care a combătut apărările formulate de pârât şi a reluat în sinteză argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acţiunii formulate.

Curtea, faţă de dispoziţiile art.255 şi 258 NCPC, a încuviinţat administrarea probei cu înscrisurile ataşate la dosar, apreciind proba a fi admisibilă potrivit legii şi de natură a duce la soluţionarea cauzei.

Constatându-şi competenţa generală, materială şi teritorială de soluţionare a cauzei în cond. art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, Curtea reţine următoarele cu privire la cererea de faţă:

În fapt, la data de 13.03.1986 pârâtul Maghiar Vasile semnează un «Angajament» prin care arăta că se angajează să sprijine în mod secret şi organizat organele de securitate pentru prevenirea săvârşirii de infracţiuni, precum şi alte fapte care afectează securitatea statului, informaţiile furnizate urmând a fi semnate cu numele „Dan". (fila 20 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti)

Rezultă dintr-un Raport întocmit la aceeaşi dată de 13.03.1986 de Ministerul de Interne – I.J. Caraş Severin - Securitate/ S - II (fila 21 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti) că s-a trecut la recrutarea în calitate de colaborator a numitului Maghiar Vasile, propunerea fiind acceptată de acesta, care a semnat în acest sens un angajament scris şi semnat cu conspirativul „Dan".

Ulterior acestui moment, potrivit probei cu înscrisuri administrată (fila 75 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti), pârâtul a furnizat benevol informaţii referitoare la B.N. despre care a arătat într-o notă informativă din 07.04.1998: «(...) am asistat la o discuţie în care B (...).N (...). a afirmat că intenţionează să se pocăiască la baptişti, spunând că a fost de mai multe ori la această biserică. De faţă la aceste discuţii au mai fost C (...).G(...). dulgher, L(...).V(...). tot dulgher şi alţii. Nu a rezultat din discuţii că acesta ar avea însă intenţia de a părăsi ţara. Alte aspecte de interes nu au mai rezultat». Ca efect al acestei note informative, ofiţerul de securitate a consemnat «B(...).N(...). este lucrat în S.I. pentru intenţii de evaziune. Sarcini: Să se intereseze dacă acesta face comentarii».

În drept, potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin *colaborator al Securităţii* se înţelege *„**persoana care a furnizat informaţii**, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, **prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului**. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele*

care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor".

Aşadar, din interpretarea textului legal menţionat în precedent, respectiv prima teză a art. 2 alin. 1 lit. b) din OUG nr. 24/2008, rezultă că o constatare a calităţii de colaborator al Securităţii este subsumată întrunirii cumulative a trei condiţii: **(1)** prima condiţie este aceea ca această persoană să fi furnizat informaţii, **(2)** a doua condiţie vizează conţinutul informaţiei furnizate, în sensul că prin aceste informaţii se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, **(3)** iar a treia condiţie se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Faţă de materialul probator administrat de partea reclamantă, reiese că prima condiţie, astfel cum a fost menţionată mai sus, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate pârâtul furnizând informaţii sub forma unei note scrise.

În acest sens, constată Curtea că art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în redactarea legiuitorului, prevedea „*informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii*".

Cu toate acestea, prin decizia nr. 672/26.06.2012, publicată în M.Of. nr. 559/08.08.2012, Curtea Constituţională a judecat în sensul că „*sintagmele "indiferent sub ce formă" şi "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii sunt neconstituţionale*".

A reţinut Curtea Constituţională, în considerentele deciziei amintite, următoarele:

„*Curtea constată că, în absenţa altor precizări normative, pe de o parte, şi a altor probe în cauză, pe de altă parte, instanţa judecătorească, învestită cu soluţionarea acţiunii în constatare, nu poate să realizeze o evaluare reală a fiecărei situaţii de fapt, având în vedere elemente precum natura şi veridicitatea informaţiilor consemnate, gradul de implicare în activitatea de colaborare cu Securitatea ori circumstanţele colaborării.*

Curtea se mărgineşte să arate că, ţinând cont de specificul contextului politico-istoric în care au fost consemnate, relatările verbale pot fi caracterizate prin subiectivism, arbitrariu şi uneori simulare, iar acestea pot genera un conţinut vag, neclar, incert, neverosimil, fictiv şi inutil, astfel, cauzei privind constatarea calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia. Pe de altă parte, în situaţia în care instanţa judecătorească îşi formează convingerea exclusiv prin aprecierea unor asemenea documente, există riscul ca orice îndoială să poată fi interpretată împotriva persoanei verificate, iar aparenţa să fie considerată relevantă. Toate acestea creează între părţile acţiunii în constatare - Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, în calitate de reclamant, şi persoana verificată, în calitate de pârât, un dezechilibru incompatibil cu principiul egalităţii de arme.

În acest context, ceea ce trebuie, de asemenea, avut în vedere este dacă partea interesată a avut posibilitatea efectivă de a contesta autenticitatea probelor şi de a propune dovezi contrarii. Calitatea probelor trebuie, de asemenea, luată în considerare, inclusiv în situaţia în care circumstanţele în care au fost obţinute creează îndoieli privind credibilitatea sau acurateţea lor (...).

Astfel, persoana verificată, în privinţa căreia există la dosarul cauzei doar documente reprezentând "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii", nu are beneficiul unei proceduri contradictorii în cazul în care se află în imposibilitatea obiectivă de a propune alte probe în apărarea sa. Or, rolul fundamental al instanţei judecătoreşti de a realiza justiţia presupune, între altele, ca instanţa să examineze

probele administrate în cadrul unei proceduri contradictorii, astfel încât, în raport cu aceste probe, să nu ajungă la concluzii contrare eficacității justiției și să evite erorile judiciare.

Curtea constată, așadar, că prin sintagmele legale în discuție se aduce atingere unui element esențial al procesului echitabil, și anume principiului egalității armelor. (...)

În aceste condiții, Curtea constată că sintagmele "indiferent sub ce formă" și "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității" aduc atingere dreptului la un proces echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, și dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, deoarece creează posibilitatea ca instanța judecătorească, în absența obiectivă a altor probe legale, verosimile, pertinente și concludente, să soluționeze acțiunea în constatare exclusiv pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității. A accepta o asemenea interpretare echivalează cu a acorda instanței judecătorești un rol superficial, incompatibil cu funcția sa de înfăptuire a justiției. Or, în cazul unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia, realizarea justiției presupune și verificarea obiectivă a veridicității actelor și faptelor care au avut loc în trecut, într-un anumit context politic și istoric al țării, pe baza unor probe lipsite de ambiguitate, astfel încât orice concluzii arbitrare să fie excluse, iar echilibrul dintre justiția imparțială, fără urme vindicative, într-o societate democratică și protecția drepturilor individului să fie atins.

Prin urmare, Curtea constată că pentru a da eficiență dreptului la un proces echitabil, și implicit dreptului la apărare, "relatările verbale consemnate de lucrătorii Securității" nu pot fi administrate și apreciate, individual, ca probe unice. Cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forță probantă luate izolat și, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acțiunii în constatare, decât dacă, pe calea unei atente și complete analize, sunt coroborate cu datele sau informațiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă.

O asemenea soluție corespunde îndatoririi legale a judecătorilor de a stărui, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

Curtea constată că, numai în aceste condiții, acțiunea în constatare prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 poate fi just soluționată de instanța judecătorească, astfel încât scopul declarat al actului normativ - deconspirarea Securității să fie atins, iar adevărul istoric, corect receptat și consacrat".

În cauza de față, apreciază Curtea de apel că, prin coroborarea probelor administrate, rezultă certitudinea faptului părții pârâte Maghiar Vasile de a fi furnizat informații organelor Securității. Astfel, pârâtului îi este atribuit acest înscris redactat olograf. Or, potrivit art.301 alin. 1 NCPC „*Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator, fie să recunoască, fie să tăgăduiască scrisul ori semnătura. Contestarea scrierii sau a semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancțiunea decăderii*"; cum în cauză partea pârâtă, deși i-a fost comunicat înscrisul, nu a tăgăduit scrisul, apreciază Curtea că înscrisul respectiv este apt a produce efecte juridice ca mijloc de probă administrat în contra pârâtului, în sensul celor rezultate din conținutul său sub aspectul faptelor ce îi sunt imputate de partea reclamantă, respectiv al furnizării de informații.

Sub aspectul celei de-a doua și celei de-a treia condiții cerute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în raport de conținutul înscrisului menționat, astfel cum a fost depus la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informațiile furnizate, pârâtul a denunțat o atitudine ce putea fi considerată în mod rezonabil a fi potrivnică regimului totalitar comunist, aptă a genera îngrădirea dreptului la libertatea conștiinței sub forma libertății credințelor religioase aparținând persoanei vizate de nota informativă întocmite și fiind de natură a atrage

consecinţe negative asupra acelei persoane indicate, căci, după cum deja s-a consemnat mai sus, ofiţerul de securitate a trasat sarcini de supraveghere a persoanei denunţate.

În plus, în Raport final - Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, Bucureşti, 2006, f. 470, s-a consemnat că «Îngrijorarea faţă de menţinerea sentimentului religios la cote ridicate a determinat autorităţile de la Bucureşti să iniţieze în anii 1960 - 1980 acţiuni de <educare ştiinţifică şi de combatere a misticismului şi obscurantismului din conştiinţa maselor>. Grupările minoritare, atât cele legale cât şi cele interzise, deţineau un loc special în cadrul acestor veritabile campanii antireligioase.».

Aşadar, în cauza de faţă sunt îndeplinite şi celelalte două condiţii prevăzute de dispoziţiile art. 2 lit. b) prima teză din OUG nr. 24/2008.

Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică şi teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliţiei politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat intenţia de supraveghere îndeaproape a persoanei despre care dăduse informaţii, după cum rezultă din rezoluţia ofiţerului Securităţii aplicată pe nota informativă menţionată.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au îngrădit libertatea conştiinţei sub forma libertăţii credinţelor religioase prevăzut de art. 18 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974.

Cât despre natura de drept fundamental a libertăţii conştiinţei/religioase, ea este incontestabilă, o asemenea calificare fiind atestată atât de Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, cât şi de instrumente adoptate ulterior la nivel internaţional, precum Convenţia (europeană) pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale (Roma, 1950) sau Pactul internaţional cu privire la drepturile civile sau politice (Adunarea Generală a Naţiunilor Unite, 1966), dar şi de Constituţiile succesive adoptate de statul român.

Pe cale de consecinţă, faţă de cele arătate în precedent, Curtea va admite acţiunea, constatând că pârâtul Maghiar Vasile a fost „colaborator al Securităţii" în sensul art. 2 alin. 1 lit. (b) prima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE

Admite cererea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII,** *cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, cod de înregistrare fiscală 12932750,* în contradictoriu cu **pârâtul MAGHIAR VASILE**, *cu domiciliul în mun. Timişoara, str.* ...., *judeţul Timiş.*

Constată că pârâtul Maghiar Vasile a fost colaborator al Securităţii în sensul art. 2 lit.b) din OUG nr. 24/2008.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, ce se poate depune la Curtea de Apel Bucureşti.

Pronunţată în şedinţă publică, azi 19.12.2014.

PREŞEDINTE, GREFIER,
BOGDAN CRISTEA CRISTINA MANOLACHE

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat la dosarul acestei instanţe Nr. 3553/2/2014 legalizează de noi.
GREFIER ŞEF

Red../Tehnored. Judecător B.C.
4 ex/.19.dec.2014

Comunicate 2 ex. ....
Semnătură Grefier ....